Kis-Czell, 1901. III. évfolyam. 30. szám. Vasárnap, julius 28.

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

Megjelen minden vasárnap. Jelige: »Küzdelem az igazságért!«

Előfizetési ár:
Egy évre . . . . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. — fil.
Fél évre . . . . . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „

Szerkesztővel értekezhetni; kedd, szerda és csütörtökön.

Felelős szerkesztő: HUSS GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal. Kis-Czell, Gyarmathi-tér 76. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi ressét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

A hazai fürdők elhanyagoltsága.

Sokat irtak már arról, hogy hazai fürdőink a közönség részéről kellő pártfogásban nem részesülnek. Panaszkodtak, tervezgettek, javasoltak — de kitunt, hogy mindannyian, akik erről a témáról irtak, borsót hánytak a falra. Mert a panasz csak megmaradt, hogy a magyar közönség keresve keresi fel a külföldi fürdőket, a hazaikról pedig tudni nem akar, külföldről pedig alig vetődik ide hébe-hóba egy-egy fürdővendég. Mi türéstagadas: a magyar fürdőknek nincs meg az a hirök, amelyet tényleg megérdemelnének s a mai reális korban hiányzik az a felbuzdulás, mely máskor a honi ügy terén csodákat müvelt.

Mert nem kellene egyéb, minthogy a magyar közönség felhagyjon a régi nembánomsággal, tömegesen zarándokoljon a hazai sok csodás hatásu fürdőhelyre s a következő években már egyáltalán nem volna természetesen ok arra a panaszra, hogy fürdőink elhanyagoltak s nem vetekedhetnek a külföldéivel. Tegyük fel, hogy a fürdőinkben való elszállásolás és ellátás tárgyában van némi ok a panaszra — pedig igen sok fürdőnk épp az ellenkezőről tesz tanuságot — kitől kellene legelébb áldozatokat várni: a közönségtől vagy a fürdőtulajdonostól? Egy ember nem sokat veszit, ha nyaralása az édes hazai földön nem is felelt meg minden várakozásának, de mérhetlen végzetes kára lehetne a fürdőnek, mely bizva a hazai közönség érzületében minden tekintetben meg akarná szüntetni a panasz okait és egy csapással nyugot-európai nivóra emelné magát. Mert a divat a hazai fürdőket nem kultiválja s igy a tulajdonos minden áldozat mellett sem találná meg számláját. A sajtó mi mindent meg nem tett már az ügy érdekében, itt azonban nem használhat más, csak erős társadalmi akczió. Sajnos, hogy csak ugy nyár közepe felé emelkednek hangok ebben az érdekben. de a következő évre már elhangzott a pusztába a kiáltás. Szükségtelen hangoztatni annak fontosságát, hogy ebben a szükölködő világban mennyire elmulasztíhatatlan dolog itt is a magyar kéznek munkát adni s a pénzt itthon elkölteni.

Álljanak össze csoportok társaságba, irják ki jelszavul: „Csak magyar fürdőbe megyünk!“ sőt jó eleve biztositsák az illető fürdő-tulajdonost látogatásukról, bizonyára nem fogják megbánni, hogy itthon maradtak. Ahol megtérül, ott van miért áldozni, költekezni.

Külföldiek, felismerve azt a nagy tőkét, mely parlagon hever sok csodás erejü fürdőnkben, vállalkoztak azok felemelésére. Hogy eredménytelenül, az mindig a Pató Pál ur mondására emlékeztet bennünket. De talán majd ha a baj jobban nyakunkra nő, mégis megmozdulunk, hogy százszoros áldozatot hozzunk!

Egyelőre hát viszszük gyermekeinket a külföldi nyaralókba, ott jobban bevésődik emlékezetükbe az idegen nyelv, ugy hogy mikor hazajönnek, az iskolának valóságos küzdelmet kell kifejtenie, hogy helyrehozza az ifju nyelvérzékét. Azután a gyermek korán megszereti az idegent és nem átallja elitélni az itthonit. Hisz amugy is olyan divatos a hazai dolgok kicsinylése.

Nem ártana bizony egy kis nemzeti felbuzdulás ezen a téren sem. Hisz amugy is el vagyunk halmozva az idegennel. Tegye meg mindenki a magáét a nemzeti ügyben. Tartsa a fürdőközönség is hazafias kötelességének, hogy a nyarat itthon töltse, mert csak igy remélhetünk elhanyagolt fürdőink ügyében jobbulást.

Franczia pénz.

(B. É.) A franczia pénz vándorlásában utba ejti most hazánkat is. Tekintélyes összeg — negyven millió frank — kerül Magyarországba azzal a czélzattal, hogy erős bitse közgazdasági életünket, élénkitse a

TÁRCZA.

A ravatalnál.

Négy esztendeje, hogy elvált Körmöczy Ilona férjétől. Bánlaky Gusztáv akkor fürdőre küldte a nejét, noha az nem akart menni, s mig a nő férje kedvéért a fürdőn unatkozott, az megcsalta nejét a — szobaleányával.

Mikor hazajött Ilona férje házába, fel volt ott forgatva minden s Ilona mindjárt megsejtette, hogy nagy oka van a rendetlenségnek. Elővette a cselédeket. A szobaleány csak ugy félvállról beszélt vele, ő kidobással fenyegette, mire a fruska hetykén csak annyit felelt: —

— Igen, a nagysága kidobna, de nem enged am a nagyságos ur.

A szobalány azért is kiröpült, ő pedig fogta két gyermekét, csomagolt s este hazautazott édesanyjához.

Édes anyja nem szólt, nem kérdezett semmit, őszintén szólva, e házasságba nem voltak a szülők belenyugodva, a rossztól tartottak mindig és mindig visszavárták leanyukat. — Sejtették, hogy az egyszer csalódottan beállit hozzájuk. És azért nem voltak jövetelekor meglepetve. Leültették az asztalhoz, de a szegény asszony alig tudott enni egy falatocskát, könyei fojtogatták. De azért a büszke, megsértett asszony másnap benyujtotta a válópert. Hiába jött érte a férje nem is mutatkozott s mikor a könnyelmü ember fenyegetődzni kezdett, hogy joga van nejéhez, az öreg Körmöczy ur a béreseire mutatott. Akkor azután tovább állt Bánlaky Gusztáv.

A válóper két esztendeig huzódott. Akkor kimondották a válást a férj hibájából s mind két gyermeket az asszonynak itélték oda.

Körmöczy Ilona ezután csak gyermekeinek élt. Bánlakyról hallani sem akart, s nem is tudott róla soha semmit. Felejtett-e, nem-e, éli-e tovább azt a renyhe életet, vagy megkomolyodott-e? Ilona nem járt sehova, csak a kis kastély kertjét kereste fel mindennap és ott javitgatta a gyermekek ruháit, vagy foglalatoskodott más egyébbel.

Csend, egyhanguság uralkodott a kis tanyán. És ezt az egyhangu tanyai csendet csak egy megrémülés zavarta meg. Igen, megrémült az egész Körmöczy család. Ilona idősebbik fia, a kis Bánlaky Gusztáv roncsoló toroklobban halálosan betegen feküdt a kastély gyermekszobájában. A városból két orvos is kijárt, s mind a ketten kimondották, hogy nincs remény, a gyermek olyan gyenge, hogy a rettenetes betegséget nem birja ki.

S a szegény kis Guszti, ha néha szóhoz jutott, most ki merte mondani a szót, mi négy éve nem hagyta el ajakát, igen, a hatéves gyermek kétségbeesetten járatta szemeit a szobában, s ugy kérdezte:

— Hol apa, hol marad apuska?

Ilona először megdöbbent, megijedt rettenetesen s egy pillanatra a ketkedés is elfogta, hogy vajjon volt-e neki joga a gyermeket is elrejteni apja elől. És engedje-e most ezt az embert idejönni.

A lélek jósága győzött. Ilona kijelentette, hogy eleg erősnek érzi magát, hogy gyermeke halálos agyánál szembe találja magát férjével. Az egyik orvos aznap engedélyt kapott, hogy másnap reggel hozza magával Bánlaky Gusztavot a városból.

De Bánlaky később érkezett. Kis fia az éjjel kiszenvedett. Szemeit utolsó perczeiben is nyugtalanul egyre csak az ajtón járatta, mintha várna egy betoppanó alakot, az ő édes apját.

Mielőtt a fiucska elszenderült, meg fogta anyja kezét s nagy nehezen kitördelte;

— Ugy e, ha apa jön, mig én aludnék, meg fogod mondani, hogy milyen nehezen vártam!

Azután a fal felé fordult s végsőt lehelt.

Másnap reggel már halottas házhoz robogott a kocsi, mely az orvost és az apát hozta. Persze ezek még mit sem tudtak a szerencsétlenségről.

Mikor a kocsi robajára Ilona felriadt, felegyenesedett megtörtségéből s keresztül ment a szobákon, ki a folyosóra, hogy ő értesitse ki-

kereskedelmi és ipari forgalmat s fölfrissitse a már-már egészen lelohasztatott vállalkozási kedvet.

A magyar jelzálog-hitelbanknak a vele összeköttetésben álló franczia pénzügyi körök révén sikerült ezt a nagyarányu tranzakczió nyélbe ütni. Ez intézetnek fáradhatlan és érdemdus vezérigazgatója, madarasi Beck Nándor kezdeményezte (és vitte keresztül ezt az ügyletet, amely éppen most, amikor az Ugron—Rimler ügy élénken foglalkoztatja ugyszólván egész Európát, fokozott mértékben kelti föl az általános érdeklődést.

Minden politikai vonatkoztatást mellőzve, meg kell adni, hogy Ugron Gábor helyesen fogta föl a pénzügyi viszonyokat. Franczia ország ban sok a pénz, keveset kamatozik. Nálunk a kereskedelemnek és iparnak, különösen a gyári iparnak van jövője s az ilynemü befektetések hazánkban aránytalanul jobban gyümölcsöztethetők, mint Franczia országban. Helyes tehát, hogy a franczia tőkét meginvitálják Magyarországra, ahol jó vendéglátásban fogjuk részesíteni.

Nagyfoku elfogultság kell ahhoz, hogy a minden politikai czélzat nélkül idekerülő franczia pénzt ellenszenvvel fogadják. Ha fejlődő közgazdaságunk anyagi eszközei elégtelenek arra, hogy velük a megkivánt ató eredményt érhessük el, nincsen abban semmi kifogásolni való, hogy az idegen pénz segélyéhez fordulunk s iparunk és kereskedelmünk önállósága e segélyforrások igénybevétele által semmi csorbát nem szenvednek. Mert az idegen pénz számos vállalat megteremtésére nyujt módot, anélkül, hogy ezáltal keletkező vállalatok magyar jellegét veszélyeztetné. Vagyis más szóval: jobb nekünk ideheza idegen tőkével elő állitani azokat a czikkeket, melyeket különben külföldről kellene importálnunk.

Lám, a hatalmas Oroszország nem igyekszik hazájában bármely nemzetiségü vállalkozó ténykedése elé akadályokat görditeni. Sőt a gyáripari vállalkozóknak a legmesszebbre menő kedvezményeket nyujtja, csak hogy iparukat Oroszországban meghonositsák. A forgalomba hozott franczia milliók, ha csak azért is küldetnek ide, hogy a franczia tőkepénzesek jó kamatokat szedjenek utánok, sok kézen fognak megfordulni és egy részük magyar vagyont fog gyarapitani. Vegyük csak figyelembe, hogy uj gyár keletkezése által mennyi munkáskéz nyer egyszerre foglalkozást, mennyi kereskedő és iparos jut uj jövedelmi forrás hoz és mennyi haszon háramlik ezáltal az államra. Az erkölcsi haszon még nagyobb az anyaginál, mert a munkában szükölködő nép foglalkoztatásával egyik legnagyobb társadalmi bajunkat orvosoljuk.

Hálátlanok lennénk tehát, ha el nem ismernők, hogy madarasi Beck Nándor, aki évtizedek óta sikerekben gazdag, buzgó müködést fejt ki a magyar jelzálog-hitelbank élén, ezzel az ujabb tranzakczióval hervadhatlan érdemet szerzett a magyar közgazdaság fejlesztése és emelése körül. Mert a nagy horderejü ügylet sikeres keresztülvitele nagyobbára madarasi Beck Nándor párisi személyes összeköttetéseinek köszönhető, melyeket ápolni és gondozni soha el nem mulasztott, miáltal nem egy közgazdasági érdekünket vitte diadalmasan előbbre.

A siker, melyet Beck Nándor most elért, még más szempontból is kiválóan meglepő és érdekes, kiválóan azért, mert oly időben létesült az ügylet, amikor az legkevésbbé volt várható. Az Ugron—Rimler-ügy nagy porfellegeket ver föl s éppen a franczia tőke ellen kapott lábra nagyfoku animozitás, a lipcsei bank megbukik és bukásával egész sereg tőkepénzest ránt magával, a kasszeli törkölyszáritó részvény-társaság és a charkowi agrár-bank tönkre mennek — a valutánk sincsen rendezve még. Nagyon érthető lett volna tehát a franczia tőke idegenkedése, annál is inkább, mert még kedvező fogadtatásra sem számithatott és igy tartani lehetett attól, hogy a korábban meginditott tárgyalások, épp amikor utolsó, befejező stádiumukba léptek, hajótörést fognak szenvedni. Annál hizelgőbb reánk nézve a közgazdasági viszonyaink szilárdságába vetett bizalom, mely a kedvezőtleneknek látszó konstellácziók daczára is teljes mértékben is érvényesült.

Szivesen fogadjuk a franczia tőkét hazánkban, remélvén, hogy közgazdaságunk nagy előnyöket fog huzni belőle s nyomában mindenütt áldás fog járni.

HIREK.

— **Hadgyakorlatok.** A szomszédos veszprémmegyei Öskün az őszszel tartandó tüzőrségi hadgyakorlatokon tudvalevőleg részt vesz ő Felsége a kiraly is. E hadgyakorlatra már nagyban folynak az előkészületek, különösen a vasutakon. Nem kevesebb, mint 72 katonai vonat lesz ez alkalomra s a vonatok mind Kis-Czellen át mennek.

— **Támadás egy takarékpénztár ellen.** Schmalz Károly stájerországi, felső-andritzi tőkepénzes, 300.000 koronát tett le a szombathelyi Városi Takarekpénztárba a mult év folyamán. A takarékpénztár szerződést kötött Schmalzzal a betett összegnek mikénti visszafizetésére nézve. Schmalz Károly, nemrég összeveszett bátyjával, Schmalz Jenő puszta-pinkóczi nagybirtokossal s igy megvázoztatta abbeli szándékát, hogy ő is letelepszik Magyarországon és ebből kifolyólag pénzének azonnali visszafizetését követelte a takarékpénztárból, mivel vissza szándékozik menni ó du lieber „Oesterreich" hazájába. A szombathelyi Városi Takarékpénztár azonban, hivatkozással a köztük létrejött szerződésre, nem teljesitette Schmalz uram követelését. Schmalz emiatt csődöt kért a Takarékpénztár ellen. A szombathelyi kir. törvényszék szerdán határozott Schmalz kérvénye felett, még pedig ugy, hogy Schmalzot elutasitotta, mert nincs ok arra, hogy a takarékpénztár ellen csőd nyittassék. Lévén az intézet szénája rendben, Schmalz nagy boszusságára, amennyiben több mint 238 ezer korona tiszta vagyonnal rendelkezik.

— **Halálozás.** Sulyos csapás érte Zsigmond István helybeli könyvkereskedőt és nejét, 7 éves kis Boldizsár fiuk, hosszu betegeskedés után, a mult szombaton elhunyt. Temetése vasárnap ment végbe a közönség számos részvételével. Nyugodjék békével!

— **Pénzintézet.** A Kemenesaljai Takarékpénztár Részvénytársaság folyó első félévi mérlegét közöljük lapunk mai számának hirdetési oldalán. Az intézet első félévi mérlege 3850 korona és 07 fillér tiszta nyereséget mutat ki, mi szemben az intézet mult egész évi ötezer koronát meghaladó nyereségével szemben minden

---

méletesen az apát. Ő értesitse s egyuttal átadja fiacskájuk utolsó izenetét.

A lépcsőkön jött már a két férfi. Ilona bátran tekintett oda, s irtózatos fájdalmat érzett e pillanatban. Akit ő az orvos mellett látott, az már nem az ő egykori férje volt, gyermekeinek apja, az egy kifent alak, aki fiatalnak akar látszani, s aki gyermeke halálos ágyához is ugy jött, mintha valami kalandra menne.

Ilonából kitört a harag, a kétségbeesés.

— El innen, vissza, ne merjen ide belépni, ne tegye ide be a lábát!

És kitárta karjait, hogy ha kell, testével védje meg a ház szentségét. Pedig a házban egy halott, annak az embernek fia feküdt ravatalon.

A kifent alak gunyosan huzta össze szemöldökeit s azután csak annyit mondott ugy foghegyről:

— Hisz a maga kivánságára jöttem ide! Aztán hátat fordított s visszament a kocsihoz.

Ilona pedig keresztül futott a szobákon, visszafutott a halottas szobába s leborult kis fiára.

A szegény asszony a kihült ajkakat csókgatta.

Saruvári.

A kis mérnökné.

— Apró mese. —

Végtelenül kedves házikisasszony fogadja a vendégeket. Egymásután érkeznek, ugy, hogy még jóval a szürkület előtt együtt van a társaság.

A szalónban megütik a zongorát, a leányok a játszó körül csoportosulnak, az asszonyok pedig körülvesznek egy öröké vidám asszonykát, kinek ajkairól oly észvesztően cseng-bong a szó. A férfiak társasága megoszlik, jut belőlük a házigazda dohányzószobájának, hol kitünő bor a marasztaló; jut a leányok társaságának is, hol a szép szemek lánczolják le az ifju embert, sőt még az asszonyok közé is befurakodik egyikmásik mende-mondákért rajongó ifju, hol most még hangosabb lesz a szó.

Az örökké jókedvü, bohémvérü asszonyka bámulóiról beszél. Cseng-bong a szó.

— Tudjátok, bámulom bennük a bátorságot, hogy annyi kudarcz utan is ujra és ujra talpra állanak. Pedig mennyi szégyen van egy ilyen kudarczban s minő jól esik kaczagni a vakmerők visszavonulásán! Ő előttük azonban gyakran dicsőség számba megy a meghátrálás is . . . még henczegni is tudnak vele . . . Én azonban hamarosan végzek velük.

— No . . . no! . . . hangzik valahonnan a sarokból.

— És maguk nem hiszik? Hahaha . . . hahaha . . . s hátradőlve a pamlagon gerlemódra kaczagott a bohém asszonyka. . . — Igazán nem hiszik? no tudják, engem még nem zavart meg senki nyugalmamban, de én már nagyon sokat.

— Tudjuk . . . tudjuk . . . bólintgattak az asszonyok

— Ugy-e édeseim . . .? Ja! nagyon sokat felültettem én már . . . nagyon sok rajongó fiatal urat tettem csuflá.

A fiatal emberekben föltámadt a hiszkeség s ellent merészeltek mondani a szép asszonynak.

— S azt hiszi, Nagyságos asszonyom, hogy azok nem játszották ki önt még soha? . . .

— Biztos vagyok benne. Engem nem egy könnyen lehet becsapni . . . hanem én hamar lépre viszem embereimet . . . már leánykoromban becsaptam egy fiatal mérnököt . . .

— No! igen az urát . . . az urát . . . vágja oda egy malicziózus hang.

Az asszonyok összenéztek. A kis mérnökné ajkába harapott. Csend lett.

Szerencsére a házi kisasszony ozsonához szólitotta a társaságot.

Zombory Rezső.

esetre arról tanuskodik, hogy a Kemenesaljai Takarékpénztár forgalma, ez évben jóval nagyobb máris, mint az előző években.

— **Késelés Nemes-Magasiban.** Folyó évi julius 21-én N.-Magasiban tüzoltóparancsok választás volt, mely alkalommal a vendéglő előtt Döbröntei Antal, Varga József és Horváth Károly pereltek Ezt hallva Döbröntei József, a lárma szinhelyére menvén és fiát hazarendelté. Miután Horváth Károly atyja, Horváth József is igy cselekedett, a két öreg együtt haza felé ballagott. Utközben őket Varga József utól érte és nevezettekkel szóvitába eredt, s midőn ezért őt Döbrönte József megdorgálta, Varga József kést rántott elő, azzal Döbröntei József bal vállába dőfött, ennek következtében rajta halálos sebet ejtett. A lármára többen oda siettek és még késével hadonászó Varga József kezét leütötték, s őt is sulyosan megverték.

— **Munkaszünet megszegése.** A m.-gencsi csendőrség Dernóczi János k.-hőgyészi lakost tetten érte, midőn folyó évi julius 21-en. vasárnapon gabnát hordott. Úgy látszik M.-Gencs vidékén sokan nem törődnek a vasárnapi munkaszünettel, méltó volna őket szigoruan megbüntetni.

— **Tüzek.** Folyó hó 21-én Dukában Takács József ottani lakos kárára, ennek jégverme kigyuladt és leégett. A tüz okozásával Györkös Teréz és Páll Lina szolgálók vádoltatnak, miután nevezettek a tüz kiütése előtt égő gyertyával voltak a jégveremben — Ugyanekkor a körtélyesi pusztán Göcse István kárára 1 hidas és 2 ól égett el, melynék okozója Csite József nevü 7 éves fiu. ki az ólak mellett gyufával játszott.

— **Uj vasut.** Fábián Lajos budapesti lakos előmunkálati engedélyt nyert egy, a szombathely—pinkafői vasut Német-Szent-Mihály állomásából kiágazólag Mérem, Kéthely, O-Szalónak, Bánya és Puszta-Dornó érintésével, vagy pedig a nevezett vasut Felső-Eör állomásától Tarcsafürdőig és folytatólag Felső-Lövőig vezetendő gőzmozdonyu vasutvonalra.

— **Berecz János uram keserve.** Jó Berecz János uram, Borgáta község külömben csendes politikus polgárának, sehogy sincs inyére, hogy a hatalmas Anglia évek óta tartó harczot folytat a kis bur nemzettel. E feletti keservében egy egész ivre terjedő memorandumot irt Anglia királyához. Bennünket szerencséltetett kéziratával és arra kért, hogy adjuk ki lapunkban és terjeszszük a világ összes lapjai között. Hogy Berecz uram meg ne nehezteljen reánk és el ne veszitsük jövőre a belénk helyezett bizalmát, eleget teszünk kérésének, amennyiben közlünk egy részt az általa felette „érdekesnek“ vélt világra szóló czikkéből, mely szószerint igy van megirva:

Tisztölt Halgatóság!

A Seregek Urának Istenének Szent Nevében Most És Mindenkor a Nagy Világ Hirü Anglia És az Igazi Isten Félő Élénk Parányi kis Bur Háboru le csillapittásáról Teljes Udvezlèssel most és Mindenkor.

Méll alázattal, meg haj ott térdel állok kegyes atyai Irgalmassága eleiben O Felséges anglia Királságának és méll alázattal kérem és esedezem kegyes pártfogásában, méll alázattal ohajom részesitteni méltóztassék most és minmindenkor.

Mell szerint is Én Berecz János vasmegyei borgátai lakos Magyar és nyilt szivü ön érzelmes és nemes lelkü kis honn polgára, Ismételten is méll alázattal kérem a seregek Urának Istenének szent nevében O Felséges nagy világ hirü anglia Királságát azon nemes és ön érzelmes jó lelküségre kegyes és igazi isteni félőségre ohaJom fel ébreszteni most és mindenkor kegyelme Királságát.

Valjon jóll érezné e anglia Királsága kegyelme is ön magat, Valjon ha bár ki is Kegyelmét is meg támadná és kegyetlenül önt is az ő becses népeivel együtt égben kiáltó vér ontással üldöznék és sanyarnák és minden égben kiáltó kegyetlenségel sértegetnék összes becses népeivel együtt.

Ezen ön érzelmes és nemes lelküségre fel ébresztem kegyelmét mind anglia Királságát azon ön érzelmességre és nemes lelküségre és igazi Isten félőségre a mit kegyelme és Királsága az ön részéről is becses népeivel együtt iszonyuan sértve érezné azt bár mell ember társával és fele barátjával ön is mért cselekedte és cselekedtette azon kis parányi becses és éiénk igazi Isten félő bur nemzettel és becses egyén társaikkal azon Iszonyu kegyetlen vér ontási le mészároltatása foltán az égben kiált az Istenhez mind azon le mészároltak vére Kegyelme ellen.

Az egész czikk, hasonló szellemben van megirva, de többet nem merünk közölni belőle, mert tartunk olvasóink haragjától. Izleltetőül különben azt hiszszük, teljesen elég a fenti is.

A szent-gotthárdi óragyár, valószinü, ujból megkezdi üzemét, miután a mult vasárnap tartott közgyülésen a részvényesek nagy része az üzemnek ujból való megkezdése mellett foglalt állást.

— **A kis-czelli ipar.** A napokban volt alkalmunk látni Mészáros Jánosnak a „Korona“-szálloda bérlőjének Fábián Dező kovács és Jugovics Imre nyerges által készitett egy könnyebb faju ruganyos kocsit, melynek kivitele dicséretére válik a fentnevezett iparosoknak. Érdeklődőknek ajánljuk e kocsit megtekintésre.

— **Kereskedelmi miniszter a jaáki fazekasokért.** Az iparmüvészeti társulat a fazekasipar érdekében fölterjesztést intézett a kereskedelmi miniszterhez, aki arra most válaszolt és egyben megtette intézkedéseit is. Fazekasiparunk hanyatlásának egyik főoka — ugymond a miniszter — a teknikai ismeretekben való visszamaradottságnak tulajdonitható. Ezért fektette ennek az iparágnak föllenditésénél a fősulyt a fazekasok szakszerü kiképzésére, eszközeik és kemenczéik tökéletesitésére Amennyiben pedig azt látta, hogy helyenkint a régebbi tradiczión alapuló és nemzeti jelleggel biró diszitési módoknak öntartása, sőt fejlesztése, a keresetforrás fokozása, de a nagyobb anyagi haszon biztositása érdekében is kivánatos, készségesen támogatta a rendelkezésre álló eszközök keretében a vázolt czél előmozditására szolgáló törekvéseket. És hogy ennek a miniszter nyomban tanujelét is adja, megbizta Horti Pál professzort, hogy Vasmegye déli részein, különösen Jaákon, a nyar folyamán a helyenkint divó teknikák alapján egyes kiválóbb fazekasiparosokat vagy házi iparosokat tetszetős, tökéletesebb formák készitésére, izléses ékitmények alkalmazására tanitsa, őket abból a czélból megfelelő tervrajzokkal lássa el. Megbizta végül a miniszter a professzort azzal is, hogy egyenkint 20—20 edénytervet, lehetőleg a helyi diszitő motivumok felhasználásával akként készitsen, hogy az egyes ékitmény tipusoknak különböző alaku és rendeltetésü edényformában való alkalmazása is szemlélhetőleg legyen. A segitség nem sok, de látszik egy kis jóakarat.

— **Hogy mulatnak Bobán.** A mult héten Bobán egynehányan késő éjjelig szopogatták a hegy levét, amely végre is annyira a fejükbe szállt, hogy szük lett a mulató társaságnak a koresmahelyiség és a szabadba kivánkoztak. Künn a szabadban azután különféle müvészies hadgyakorlatokat végeztek, természetesen a földön. Mikor ebbe is beleuntak, akkor megmászták a tüzoltóság tömlőszáritó létrajat. Itt azonban pórul jártak, mert a létra kidőlt, a mászók lepottyantak róla és az épp rajta levő tömlőben több helyen kárt okoztak. Igy az éjjeli mükedvelőknek a „mutatványok“-ra még reá is kell fizetni.

— **Elfogott czigányok** A bobai mezőkön már hetek óta garázdálkodtak az oláh czigányok s mintegy 300 korona értékü terményt lopkodtak össze apródonkint. A napokban azután a kis-ezelli csendőrség véget vetett a czigányok garázdálkodásának, mert közülök a három főkolompost, Kolompár Mátyást, Kolompár Andrást és Sztojka Janost elfogták és csütörtökön bekisérték a kis-czelli szolgabirósag fogházába.

— **Verekedés Ságon.** A mult vasárnapon Kéri József, Gyuri Ferencz és Kocsis József a sági koresmában összeszólalkoztak, később pofozkodásra került a dolog. Midőn azután Kéri a koresmából késő este távozott Gyuri és Kocsis elfogták az utczán és egy doronggal elverték, ugy, hogy sulyos sérüléseket szenvedett. Jellemző a dologban az, hogy Kéri nem szándékozik feljelenteni támadóit, mint mondja, e kölcsönt rövid idő mulva kamatostul együtt fizeti vissza nekik.

381/1901. végrh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhirré teszi, hogy a kis czelli kir. járásbiróság 1901. évi V. 170. számu végzése folytán dr. Brummer Ferencz kis-czelli ügyvéd által képviselt Weisz Lajos temesvári felperes részére Schönfeld Sámuel vönöczki alperes ellen 300 kor. követelés s jár. erejéig elrendelt kielegitési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 1272 koronára becsült ingóságokra a kis-czelli kir. jbiróság V. 170/2. sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok kielégitési jogot nyertek volna Vönöczkön az alperes lakásán leendő megtartása határidőül

1901. évi augusztus hó 7-ik napjának d. e. 9 órája

kitüzetik, a mikor a biróilag lefoglalt butorok, gazdasági-eszközök, alkohol tartalmu italok, hordók stb. s egyéb ingóságok a legtöbbet igérőnek készpénzfizetés mellett, szükségesetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégittetéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tünik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél irásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Kis Czell, 1901. évi julius hó 23.

VÉGH KÁLMAN, kbvhtó.

1822/1901. tk.

Árverési hirdetmény kivonat.

A kis-czelli kir. jbiróság mint tkvi hatóság ezennel közhirré teszi, hogy Salzberger Mór végrehajtatónak ifju Cseke Lajos és Cseke Elek végrehajtást szenvedők ellen 300 korona tőkekövetelés, ennek 1901. évi február hó 23-tól járó 6% kamatai 6 kor. 60 fillér óvási 1/2% váltódij 55 kor. 5 fillér végrehajtási már megállapitott és 25 kor. 50 fillér jelen árverési kérvényi költségek erejéig, ugy a csatlakozott jánosházai takarékpénztár javára 1140 korona tőke, ennek 1901. évi február 28-tól járó 6% kamatai 6 korona 60 fillér óvási 1/2% váltódij és 85 korona 30 fillér költség erejéig a jánoshási vidéki takarékpénztár javára 150 kor. tőke, ennek 1901. évi márczius hó 20-tól járó 6% kamatai, 6 korona 60 fillér óvási, 1/2% váltódij, 2 kor. 35 fillér közlési és 48 kor. 20 fillér költség erejéig a kemenesaljai takarékpénztár javára 120 kor. tőke, ennek 1901. évi márczius 19-től járó 6% kamatai 33 kor. 50 fillér költség erejéig az egyh.-hetyei 153. sz. tjkvben A. II. 45. hrsz. 29. házsz. ingatlan 844. kor., a kis-somlói 118. sz. tjkvben A † 169 hrsz. alatti ingatlanból Cseke Elek 1/7-ed résznyi illetősége 58 kor., a kis-somlói 118. sz. tjkvben A. † 484. hrsz. alatti ingatlanból Cseke Elek 1/7 ed résznyi illetősége illetve az 1881. 60. t. cz. 156. §-a alapján az egész ingatlan 196 kor., a kis-somlói 424. tjkvben A. † 510/b. hrsz. alatti ingatlan 731 kor., a kis somloi 348. sz tjkvben A. † 259/13. hrsz. alatti ingatlanból Cseke Elek 1/14 ed résznyi illetősége 109 kor., a kis somlói 348. sz. tjkvben A. † 414/a/4. hrsz. alatti ingatlanból Cseke Elek 1/14-ed résznyi illetősége illetve a végr. törv. 156. §-a alapján az egész ingatlan 260 kor., a kis somlói 348. sz. tjkvben A. † 414/a/40. hrsz. alatti ingatlanból Cseke Elek 1/14 ed résznyi illetősége illetve a végr. törv. 156. §-a alapján az egész ingatlan 290 kor. kikiáltási árban nyilvános birói árverésen eladatni fog, melynek megtartására határidőül és pedig a kis somlói ingatlanokra **1901. (ezerkilenczszázegy) évi augusztus hó 28. (huszonnyolczadik) napján délelőtt 9 órakor** Kis Somló községházához, az egyházas-hetyei ingatlanra **ugyanezen nap délutáni 4 órája** Egyházas-Hetye községházához kitüzetik.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási árnak 10% át bánatpénz fejében a kiküldött kezéhez letenni.

A vételár és ennek az árverés napjától számitandó 5% kamatai 3 egyenlő részletben, vagyis az elsőt 30 nap alatt, a másodikat 60 nap alatt, a harmadikat 90 nap alatt lefizetendők.

Az árverési feltételek alulirt tkvi hatóságnál és Kis-Somlyó és E. Hetye községházánál tekinthetők meg.

Kis Czellben, 1901. évi junius 20.

A kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság.

LÁSZLÓ, kir. aljbiró.

1822/tk. 901.

Árverési hirdetmény kivonat.

A kis-czelli kir. jbiróság tkvi hatósága ezennel közhirré teszi, hogy a Kemenesaljai takarékpénztár végrehajtatónak, Lukács Elek végrehajtást szenvedő elleni 318 korona tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a kis czelli kir. jbiróság területén levő a pápóczi 502. sz. tjkvben A. † 483. hrsz. alatt foglalt 141. sz. házas ingatlanra Novák Fidel által tett utóajánlat folytán az ujabbi árverést 850 korona kikiáltási árban oly feltétellel rendelte el, hogy az ezen ingatlanra Lukács István és neje Kósa Rozália javára az 1899. évi 2868. és 3107. sz. végzésekkel bekeblezett szolgalmi jog nem érintetik, amennyiben azonban a szolgalmi jog fentartása mellett beigért vételára az 500 koronát meg nem üti, az árverés hatálytalanná válik, és az ingatlan a szolgalmi jog fentartása nélkül az

1901. (ezerkilenczszázegy) évi augusztus hó 21. (huszonegyedik) napjának d. e. 9 órakor

Pápócz községházánál megtartandó nyilvár árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog, de a beigért 605 koronán alul hem.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 85 koronát készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1 én 3333. sz. a. kelt T. M. rendelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek e biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabály szerü elismervényt átszolgáltatni.

Kis-Czell, 1901. évi julius hó 11.

A kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

LÁSZLÓ, kir. albiró.

ERTESITÉS!

Tisztelettel van szerencsém KEMENESALJA mélyen tisztelt közönségének szives tudomásul adni, hogy **KIS-CZELL legrégibb és legismertebb szálloda vendéglőjét, a**

„SAS“ szálloda-vendéglőt

e hét folyamán **átvettem** és azt **ujonnan felszerelve megnyitottam.**

E téren szerzett bőséges tapasztalataim folytán, abban a kellemes helyzetben vagyok, hogy a mélyen tisztelt közönség igényeinek minden tekintetben megfelelhetek. — Főtörekvésem odairányul, hogy **jó konyhával,** kitünő **sági** és **somlyói** borokkal szolgálhassak tisztelt vendégeimnek mérsékelt, jutányos árakon.

Szobák olcsó áron kaphatók.

A n. é. közönség szives pártfogasát kérve maradtam kész szolgájuk:

5—5 **BALINT ISTVÁN**

a »SAS«-szálloda bérlője.

A Kemenesaljai Takarékpénztár Részvénytársaság

mérlegszámlája 1901. junius 30-án.

TARTOZIK (1901. évi első félév.) KÖVETEL

Vagyon	Összeg kor.	fill.	Teher	Összeg kor.	fill.
Pénztár számlának	11.610	89	Részvénytőke számlától	40.000	
Ház „	44.500	—	Rendes tartalékalap számlától	30,000	—
Felszerelés „	2.556	—	Külön „ „ „	2.159	52
Váltó „	397.620	81	Átmeneti kamat tartalék számlától.	1.000	
Jelzálog „	178.381	22	Takarékbetét számlától	414.379	65
Öns. egyl. kölcsön számlának	1.600	—	Hetibetét „	3.117	
Folyószámlák „	19.311	03	Viszlesz. váltó „	171.165	94
Értékpapir „	8.356	18	Osztalék fel nem vett osztalékért	363	—
Átmenő tételek „	2.099	05	Eredmény számlától 1901. első félévi nyereségért	3.850	07
	666.035	18		666.035	18

Kelt Kis-Czell, 1901. junius 30-án.

Udvary Jenő igazgató. **Huchthausen Ede** könyvvelő. **Szabó László** pénztárnok.

Dr. Balassa Jenő ig. tag. **Heimler Adolf** ig. tag. **Dr. Knebel Kornél** ig. tag. **Jakab Bódog** ig. elnök. **Ifj. Huber Sámuel** ig. tag. **Tompa Sándor** ig. tag. **Nagy Pál** ig. tag.

Megvizsgálta és helyesnek találta a felügyelő-bizottság:

Szalay József f. b. tag. **Travnik Gyula** f. b. tag. **Nagy József** f. b. elnök. **Raffel Dénes** f. b. tag. **[illegible] Lajos** f. b. tag.

Nyomatott a kiadó „Vörösmarty“-könyvnyomda és hirlapkiadó vállalat gyorssajtóján Devecser[illegible]